Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 101 | JERSEY CITY and NEW YORK, | WEDNESDAY, MAY 29, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | СЕРЕДА, 29-го ТРАВНЯ 1996 р. | Ч. 101. РІК CIII

РЕФЕРЕНДУМ У СПРАВІ КОНСТИТУЦІЇ ПРИЗНАЧЕНО НА ВЕРЕСЕНЬ

Київ. — Референдум щодо прийняття конституції України відбудеться у вересні цього року. Про це сказав 21-го травня Президент Леонід Кучма, згідно з повідомленням УНІАР.

„Рішення про проведення референдуму у вересні ухвалив Президент на недавній зустрічі з керівниками обласних адміністрацій, — сказав на пресконференції 23-го травня віцепрем'єр-міністер з правної реформи Олександер Ємець. — Таке рішення Президента зумовлене тим, що Україна має довести світові, що вона, поперше, демократична країна, і, подруге, що конституція в Україні може бути ухвалена в межах чинного законодавства".

День перед тим заступник голови Адміністрації Президента Володимир Литвин сказав, що вересень обрано, поперше, тому, що між днем проголошення референфуму і його проведенням має, згідно із законом, пройти три місяці. А подруге, за його словами, влітку не дуже зручно проводити референдум, оскільки розпочинається період відпусток і вакацій.

О. Ємець вважає, що на сьогодні саме діяль-ність керівних органів Верховної Ради заважає ухваленню конституції. Він зазначив, що в правильнику існує кілька варіянтів можливого усунення голови ВР Олександра Мороза від ведення пленарних засідань під час ухвалення конституції. Перший шлях — це тимчасове усунення, і другий шлях — це усунення за порушення правильника. Усунення, згідно з правильником, може відбутися шляхом збору підписів або шляхом голосування народних депутатів. „Саме ці шляхи визначені в законі про референдум", — сказав О. Ємець.

Він також зазначив, що напередодні першого читання конституції в парляменті може відбутися зустріч Л. Кучми, О. Мороза і прем'єр-міністра Євгена Марчука. Однак, на думку О. Ємця, враження, що начебто Президент, голова ВР і прем'єр про щось домовилися, щоб конституцію було ухвалено, не відповідає дійсности.

ЗЕС глибше усвідомлює значення України

Київ. — Минулого тижня столицю України відвідав представник Великобританії у Західньоевропейському союзі Джан Ґолден. Це його перша закордонна візита, відколи Великобританія головує в Західньоевропейському союзі. „Вже цей один факт свідчить про велике значення, якого Західня Европа надає стосункам з Україною",— підкреслив Дж, Ґолден під час пресової конференції у Міністерстві Закордонних Справ України.

Він ствердив, що незалежна українська держава вже відіграє велику ролю у структурі загальноевропейської безпеки і в майбутньому ця роля дедалі зростатииме. Тому Західньоевропейський союз зацікавлений у поглибленні зв'язків з Україною.

Коментуючи свою зустріч з міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком, Дж. Ґолден відзначив, що вона була логічним продовженням діялогу між ЗЕС та українським амбасадором у Брюсселі Борисом Тарасюком.

На пресовій конференції йшла мова й про можливі шляхи розвитку взаємин між Україною і ЗЕС, а також між Україною і НАТО.

Характеризуючи ролю Західньоевропейського союзу в Европі, Дж. Ґолден сказав, що ця організація „стоїть посередині між НАТО і Европейським союзом", тісно пов'язана з ними обома і дбає про оборонний потенціял західньоевропейських країн.

На запитання, в чому представник ЗЕС бачить унікальність становища України, Дж. Ґолден відповів: „поперше, Україна є унікальною державою вже з самого географічного погляду, бо вона є найбільшою країною у Східній Европі після Росії. Крім того, ви здійснюєте свою власну зовнішню політику, і шлях, яким іде Україна, дещо відрізняється від шляхів, якими йдуть ваші сусіди. Я маю передусім на увазі те, що Україна не поспішає ні до НАТО , ні до Европейського союзу".

Є. МАРЧУК ВІДІЙШОВ

Київ (Р. Р.). — Тут у понеділок, 27-го травня, прем'єр-міністер України Євген Марчук подав заяву про резиґнацію з посади голови Уряду і перехід на постійну працю у Верховну Раду.

Президент України Леонід Кучма прийняв резиґнацію.

Пресова Служба Адміністрації Президента в оприлюдненій заяві поінформувала, що резиґнація Є. Марчука викликана необхідністю наґальних адекватних дій з боку Уряду з огляду на критичну ситуацію в економіці.

Є. Марчук

Як сказано в документі, Леонід Кучма констатував, що, незважаючи на окремі позитивні результати у сфері фінансової стабілізації, стан економіки ускладнюється, посилюється соціяльне напруження. Практично не розпочато процес структурних реформ, наслідком чого є наростаюча платіжна криза.

Справедливі обурення викликають тривалі затримки з виплатою заробітньої платні, пенсій, стипендій, грошового забезпечення та інших соціяльних виплат та допомог.

Незважаючи на неодноразові доручення Президента України та наявні можливості для маневру у витрачанні бюджетних фондів, вони нерідко направлялися на далеко не першочергові цілі, а заборгованість у соціяльних виплатах продовжує наростати і становить 65.6 трлн. крб.

Причини цих та інших неґативних явищ лежать у площині не лише труднощів перехідного періоду, складностей і тривалости здійснення економічних перетворень. Переважно, вони зумовлені низькою ефективністю діяльности Кабінету Міністрів. Зволікається прийняття невідкладних рішень з чіткими механізмами їх здійснення. Наявні ж документи не виконується, багато з них мають декляративний характер.

Наочний приклад: чотири рази протягом півроку розглядано стан справ у вугільній галузі та прийнято відповідні рішення, але жодне з них не виконане. Робота галу-зі, по суті, паралізована.

Не витримує критики бюджетна дисципліна, Уряд не прогнозує розвиток економічних процесів, а, переважно, йде за ними, приймаючи, у багатьох випадках, рішення за їх наслідками. Практично не робиться нічогі для розв'язання економічних і соціяльних проблем. Не налагоджена ефективна взаємодія з Верховною Радою України в опрацюванні законопроєктів, які повинні бути прийняті у першочерговому порядку. Фактично залишила-

(Закінчення на стор. 3)

Москва підписала мирний договір з Чечнею

Москва. — В понеділок, 27- го травня, до російської столиці приїхала чеченська делеґація на чолі з виконуючим обов'язки президента Чечні Зелімханом Яндарбієвим. Крім нього, до складу делеґації входили колишній дорадник покійного президента Джохара Дудаєва Мовлен Салямов і Гож-Ахмед Яріханов, який вів переговори з Росією в липні минулого року.

Зустріч президента Росії Боріса Єльцина зі З. Яріхановим відбулася за зачиненими дверима у бенкетній залі Кремля. З російської сторони у ній брали також участь прем'єр-міністер Віктор Черномирдін, секретар ради безпеки Олеґ Лобов, керівник промосков-ського чеченського уряду Доку Завгаєв, міністер внутрішніх справ Анатолій Куліков і міністер у справах національностей Вячеслав Міхайлов.

Лише після того, як прем'єр В. Черномирдін і З. Яріханов у присутності президента Б. Єльцина підписали документ про припинення бойових дій у Чечні від 1-го червня, до залі допустили журналістів.

Звертаючись до З. Яндарбієва, Б. Єльцин сказав: „Ми негайно поінформуємо міністра оборони П. Ґрачова і наших генералів про підписання угоди". На те чеченський лідер поцікавився, чи будуть російські генерали виконувати підписану угоду. Б. Єльцин відповів: „Будуть, у нас панує єдиновладдя. А чи виконуватимуть угоду чеченці?„ „У нас єдиновладдя ще більше",— сказав З. Яндарбієв.

Поховано прах летуна з часів Другої світової війни

Міллерсбурґ, Огайо.— Минулого кінця тижня, а зокрема у понеділок, 28-го травня, по всій країні відзначувано в особливий спосіб День Пам'яті за тих, що віддали своє життя, обороняючи країну та волю своїх співвітчизнян.Одначе серед усіх святкувань, в яких брали участь відомі особистості країни, включно з Президентом і кандидатом на президента Робертом Долом, то таки найбільш зворушливим були святкування у невеличкому містечку в Огайо.

Сюди до Міллерсбурґу, місця його народження, після 52 років привезли на вічний спочинок прах військового пілота 29-річного Френка Д. Ґелліона, який у Другій світовій війні був зістрілений німецькими протилетунськими гарматами над Зюдер Зее. Його тіла ніколи не знайдено, аж минулого року зовсім припадково натрапили під водою на затоплений літак і скелетон загиблого пілота.

Цікаво, що, на здивування присутніх військових старшин, які переводили церемоніял поховання тлінних останків Д. Ґелліона, сюди прибула велика кількість людей не тільки з цілого повіту, але також з інших місцевостей країни. На думку аналітиків, американці своєю присутністю на цьому запізнілому похороні доказали, що до сьогодні визнають важливість ідеалів, за котрі боролись у Другій світовій війні та вміють пошанувати пам'ять тих, що поклали своє життя за те, щоб їхні нащадки могли проживати у вільній країні та втішатися всіми вольностями її громадян.

З усіх 16 млн. американців, які були учасниками Другої світової війни, до сьогодні тлінні останки 78,700 осіб не були віднайдені.

Представники етнічних груп зустрілись з сен. Б. Долом

Вашінґтон (УНІС). — 21-го травня 1996 року члени Центральної та східньоевропейської коаліції зустрілися в Сенаті за сніданком із сен. Бобом Долом, його дорадником у міжнародних питаннях Джін Киркпатрик та сен. Джаном МекКейном.

Вісімнадцять представників коаліції, у тому числі директор Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) Михайло Савків, мол., та радний Українського Народного Союзу (УНС) Євген Іванців, обговорили плятформу Республіканської партії щодо міжнародної політики у країнах колишнього комуністичного бльоку, питання фінансової підтримки організацією USAID проєктів етнічних організацій та поширення НАТО. Зустріч підтвердила бажання Республіканської партії в особі сен. Б. Дола до взаєморозуміння та співпраці із членами коаліції з метою досягнення позитивних результатів у розвитку економічно-стабільних

(Закінчення на стор. 4)

Основна проблема татар — це набуття громадянства

Київ. — Головною проблемою кримських татар, що повертаються на батьківщину, є отримання українського громадянства, сказав на пресконференції заступник голови Комісії Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Сергій Кияшко. Про це повідомила УНІАР 23-го травня.

Пресконференція відбулася за підсумками „круглого стола" під назвою „Проблеми правного захисту та адаптації в Україні втікачів, міґрантів та депортованих за національною ознакою". „Круглий стіл" влаштувало Управління верховного комишенера ООН у справах втікачів спільно із згаданою комісією Верховної Ради.

С. Кияшко повідомив, що мета „круглого стола" полягала в обміні досвідом та практичному вирішенні проблем, пов'язаних із втікачами і депортованими. За його даними до Криму вже повернулося біля 200,000 кримських татар і таку ж кількість ще очікується. Понад 70,000 з них живуть поза правним полем України, тобто не є громадянами.

(Закінчення на стор. 4)

Ідуть останні приготування до „Лісової пісні"

Ню Йорк. — Тут ідуть останні проби і приготування до постановки казки-феєрії Лесі Українки „Лісова пісня", що її виконає Студія Мистецького Слова під керівництвом Лідії Крушельницької для відзначення 30-річчя свого існування. Постановка „Лісової пісні" буде виведена в суботу, 1-го червня, о год. 7:30 вечора і в неділю, 2-го червня, о год. 3-ій по полудні в авдиторії Гантер коледжу в Ню Йорку. Вистави цієї п'єси будуть тим разом особливі завдяки техніці оформлення, яка досі не була уживана, а збудована на спеціяльному освітленні. Це оформлення є в руках досвідченого театрального декоратора Володислава Клеха, що своїм довголітнім знанням, набутим в Метрополі-тальній опері, допомагає Л. Крушельницькій.

Вистави спонзорує Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню Йорку, відзначаючи в цей спосіб своє 45-річчя. Квитки на вистави можна набути в „Сурмі", „Арці" або при касі театру.

Постанова про індексацію фондів має пожвавити інвестиції

Київ (УНІАР). — Сподіваючись активізувати інвестиційні процеси, Кабінет Міністрів ухвалив постанову про проведення індексації балянсової вартости основних фондів та визначення розмірів амортизаційних відрахувань на повне їхнє відновлення у 1996-97 роках.

Уряд зобов'язав підприємства і організації всіх форм власности, у

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

ІНФЛЯЦІЯ БУДЕ ПОМІРКОВАНОЮ

КИЇВ. — Міністер економіки Василь Гуреєв, повідомив, що у квітні інфляція в Україні становила 2.4 відсотка, а в травні не перевищить 3 відс. На його думку до кінця цього року індекс інфляції становитиме 1–2 відсотки на місяць. Ріст інфляції міністер пов'язує з переглядом тарифів на комунальні послуги. У першому кварталі цього року Україна не отримувала закордонних кредитів, тому їй довелося витратити власні резерви для виплати боргів за попередні роки. Це й стало причиною нестачі грошей у державі.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛЕТУНИ ПРИБУЛИ В УКРАЇНУ

ПОЛТАВА. — За повідомленням пресової служби Міністерства Оборони, 40 американських військових пілотів з авіяційної бази МекҐвайєр прибули в авіяційний гарнізон Полтави в рамках обміну делеґаціями між українськими та американськими військово-повітряними силами. Сторони ознайомлять одні одних зі станом на своїх базах та влаштують показ техніки обох армій. Плянується врочистості на Алеї Слави.

КРИМ ПРИЙМАТИМЕ ЕСТОНСЬКИХ КУРОРТНИКІВ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Тисячі естонських курортників зможуть відвідати південний берег Криму завдяки новій летунській лінії Симферопіль—Таллін, повідомила УНІАР 21-го травня. Договір про це уклав з естонськими урядовцями прем'-єр-міністер Криму Аркадій Демиденко під час візити до Талліну. Крім цього, підписано угоду про виготовлення на науково-виробничому об'єднанні „Море" у Феодосії теплоходів, що здійснюватимуть рейси Таллін—Гельсінки.

АМБАСАДОР РОСІЇ ПРОГРАВ УКРАЇНСЬКИМ ЖУРНАЛІСТАМ ШОКОЛЯДКИ

КИЇВ. — Амбасадор Росії в Україні Юрій Дубінін пригостив українських журналістів шоколядками, які він програв, побившись два місяці тому об заклад, що російський президент приїде до Києва навесні цього року. Українські журналісти наполягали, що Боріс Єльцин в Україну не приїде. Ю. Дубінін прибув до української столиці разом з прем'-єр-міністром Росії Віктором Чорномирдіним, який провів 23-го травня безрезультатні переговори з українськими урядовцями щодо поділу Чорноморської фльоти.

ДНІ ЕКОНОМІКИ НІМЕЧЧИНИ

ЛУГАНСЬКЕ. — Від 20-го до 24-го травня у місті проходив перший міжнародний науково-практичний семінар „Тиждень економіки Німеччини". „Мета семінару — активізація зовнішньоекономічних контактів, поширення ділового співробітництва з Німеччиною, залучення чужоземних інвестицій", — зазначено в розпорядженні керівника Луганської обласної державної адміністрації Геннадія Фоменка. Семінар включав інформаційно-освітню програму, ділові контакти й переговори підприємців области з німецькими експертами й можливими діловими партнерами з Гамбурґу, Штуттґарду, Мангайму, Гайдельберґу, Ґасфурту й Дрездену.

ПІДПРИЄМЦІ НЕВДОВОЛЕНІ ЗАКОНОМ

ПОЛТАВА. — Під гаслом „Свобода малому бизнесу" підприємці провели 21-го травня віче протесту проти підприємницького закону. Промовці від імені 2,000 зібрання, якому сприяв полтавський відділ Руху, піддали критиці закон України про патентування деяких видів підприємницької діяльности. Найбільше обурення викликала встановлена законом щомісячна оплата торгівлі в сумі 160 екю (понад 200 дол.). На думку підприємців, закон зажене леґальний бизнес у тіньову економіку або позбавить засобів до існування тисячі людей, для яких торгівля залишилась останньою можливістю, щоб прогодувати родину. Настрої в середовищі дрібних підприємців, за свідченням полтавських рухівців, на межі соціяльного вибуху.

В АМЕРИЦІ

НАМАГАЮЧИСЬ ПОСИЛИТИ свої старання в справі нелеґальної іміґрації до ЗСА, Уряд президента Билла Клінтона минулого четверга, 23-го травня, повідомив, що розпочинає по цілій країні застосування своєї програми, яку вже раніше вживано у Каліфорнії і яка зобов'язує працедавців перевірити леґальний статус їхніх робітників і у майбутньому застосовувати це до нових робітників. Зокрема в цій справі Служба іміґрації і натуралізації домовилася з керівництвом м'ясних заводів у 12 західніх і середньозахідніх стейтах країни, які затруднюють понад 70,000 робітників. Під час перевірки цієї програми у Каліфорнії виявлено, що 22 відс. робітників негромадян були прийняті до праці на підставі фальшивих документів.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ПРЕЗИДЕНТ Билл Клінтон і сенатор Роберт Дол, кандидат Республіканської партії на президента ЗСА, почали публічно свій перший особистий двобій у передвиборчій кампанії. Початок цьому дав Р. Дол у Філядельфії, виступаючи перед редакторами католицьких газет, коли сказав, що Б. Клінтон зайшов задалеко, ставлячи вето на законопроєкт про заборону абортів у завансованих термінах вагітности. Президент, який досі атакування свого суперника залишав прибічникам, у цьому випадку зробив це особисто, що дало відразу всім ясну картину того, як закроюється передвиборча боротьба у майбутньому за Білий Дім.

У СВІТІ

ТАЙВАН має намір заснувати промислові зони у Центральній Америці та Азії з метою збагатити свої міжнародні економічні зв'язки. Про це повідомило агентство Ройтерс, покликуючись на газету „Юнайтед Дейлі Нюз". Відповідальний працівник міністерства економіки Тайвану пише в газеті, що його країна плянує створити ще в цьому році по одній промисловій зоні у Ґватемалі, Нікараґуа, Коста-Ріка, Сальвадорі, Ґондурасі, Індії, Індонезії, Філіппінах, і дві промислові зони у В'єтнамі. В майбутньому Тайван створить за кордоном понад 100 промислових зон.

В НАЙБЛИЖЧІ тижні італійський парлямент затвердить закон про штучне запліднення. Після довгих і гострих дискусій, скандальних випадків і пов'язаних з ними політичних декляpацій парляментарна Комісія в питаннях біоетики визначила підставові точки, яких мусять дотримуватися центри штучного запліденння. Дотепер ті центри користувалися цілковитою свободою у прийнятті рішень. Законопроєкт, випрацьований міністерством юстиції, ставить на перше місце здоров'я жінки. Штучне запліднення не дозволяється жінкам віком понад 50 літ, парам, які не перебувають у шлюбі, і одиноким людям. Іншими словами, підтверджується цінність родини як найздоровішого, найприроднішого середовища виховання і розвитку дитини.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Проблема провідництва

Ковзнути неуважним поглядом по зовнішніх ознаках життя-буття, то можна й не завважити цієї проблеми. Формально її нібито нема. Святе місце, кажуть, порожнім не буває. На урядові крісла ніколи не бракує претендентів. Та чи ж не прикро — крісла зайняті, а встати і вести нема кому.

Мова не про чиновників, котрі очолюють уряд — мова про еліту, яка очолює націю. Про ясночолу голову на національному тілі, про полум'яне серце, що б'ється в грудях народу, про чутливе сумління, що променить його душі. Хіба не здатність голови до швидкого та якісного думання є головною запорукою, що ноги підуть у доброму напрямку? І хіба не чисте сумління є запорукою морального здоров'я? І це стосується як індивідуального організму, так і соборного, всеукраїнського.

Писав колись Дмитро Донцов: „Питання проводу є першорядної ваги для всієї спільноти. Маса як дитина — хоч відчуває, де її болить або чого хоче, та не вміє сказати, уняти свого бажання в ясну формулу. Завдання проводу — її неясне стремління уняти у виразну формулу, ідею, дати дороговказ і ціль". Д. Донцов вважав, що не досить перестудіювати конституцію чи парляментарний правильник, щоб стати провідником. „Ще щось він мусить мати", бо „це — зовсім інша порода людей. І розумом, і серцем, і волею стоять вони над масою...". Тільки тоді ця маса й запевнена, бо „шляхетного не підкупиш, мудрого — не обдуриш, мужнього — не залякаєш".

Або згадаймо Вячеслава Липинського: „Маєстат української нації, коли він дійсно має бути єдиним і однаково дорогим для всіх українців маєстатом, а не товаром на політичну спекуляцію, мусить бути вирваний з-під ніг партійних політиків, мусить бути поставлений за межі їх досягнення, мусить бути врятований од їхнього партійно-політичного вжитку. В противному разі не буде на Україні Української Нації, а буде тільки самоїдствуюча українська партія".

Це й бачимо сьогодні. Замість маєстату — самопоїдання. Понад 30 партій біжать у різні боки і кожна вдає, що тільки їй належить вся правда. Виходить, є понад 30 правд. До цього стану так усі звикли, що вже й теоретичне обґрунтування готове: мовляв, партій і мусить бути багато, бо в цей спосіб аморфне українське суспільство структуралізується, скристалізовується. Якби ж то! На жаль, політична структуралізація в Україні ще є неможливою річчю, оскільки нашвидкоруч спечена багатопартійність не лише не спрямована на з'ясування головної причини української драми, а ще й приховує ту драму. Насправді в Україні діють тільки дві партії — українська і антиукраїнська, і без остаточної перемоги першої над другою годі сподіватися на швидке відродження нашої нації. Більшого Божого чуда, ніж постання самостійної української держави, українці не повинні чекати. Далі треба йти власними ногами, власними зусиллями переступити поріг відчинених Богом дверей — до українізації України.

Великий Іван Франко так само добре усвідомлював потребу політичної структуралізації західньоукраїнського суспільства, але при цьому він не забував про найголовніше: „Передусім я почуваю себе українцем, а вже потім — членом Радикальної партії". Цього українського самопочування бракує сьогодні багатьом українським політикам, навіть радикальним.

Багато хто з нас вважає, що в Україні діють і крайньо праві сили. Ті сили нам, великим демократам, певна річ, не дуже подобаються, ми чомусь забуваємо, що коли є крайньо ліві, прокомуністичні, промосковські, то, згідно зі законом рівноваги, мають бути і крайньо праві. Але де ж вони, наші праві? Може, хлопці з УНСО, яких ми іноді схильні вважати взірцем безкомпромісовости? Тим часом унсовські ідеологи таки дійшли до краю, перейнявши від Солженіцина і Єльцина ідею „слов'янського союзу". І даремно УНСО запевняє, що то буде зовсім інша імперія і що її столицею мусить бути Київ. У спілці з Москвою зробіть столицю хоч у Бердичеві, все одно та імперія буде російською.

Постання й утвердження справжньої, української України можливе лише тоді, коли прийде й утвердиться національна еліта — мудра і ясна голова на тілі національного організму. Та голова, яку донедавна Москва передбачливо стинала, добре знаючи, що стебло без колоска відразу стає соломою.

М. Мельник

Л. КУЧМА — „ПОДОРОЖУЮЧИЙ ПРОДАВЕЦЬ" УКРАЇНСЬКИХ ІНТЕРЕСІВ

I

В Америці „подорожуючий продавець" — це відоме визначення людей, які їздять від хати до хати чи від міста до міста, щоб продати свої товари. Я цікавлюся досить довгий час урядами декількох країн, але такого феномена, як Леонід Кучма дотепер не завважив. Де він тільки не був! І яка шкода, що в Україні люди тої великої роботи, яку він робить, не дуже бачать.

Одна річ мене дійсно приємно вразила. У своїй промові на пленарному засіданні сесії Парляментарної асамблеї Европи 23-го квітня ц. р. деякі завваги Кучми були виразно патріотичні. Ось кілька прикладів: „...Україна, яка однією із останніх в Европі позбулася колоніяльного режиму (можна собі уявити реакцію Петра Симоненка на таке визначення СССР — М. М.) і в такий спосіб приєдналася до інших европейських націй, котрі відкинули комунізм... український народ майже через 300 років після першої спроби закріпити українську державність конституційно — здійснену Пилипом Орликом 1710 року — нарешті скаже своє остаточне „так!" конституційному оформленню свого поступу від Київської держави X століття до новітньої Української держави кінця XX століття". З того виходить, що, на думку Кучми, історія Київської держави і України — це історія того самого народу.

У своїй промові у Гельсінках 8-го лютого ц. р. Кучма завважив: „Нещодавно Україна відзначила четверту річницю загальнонаціонального референдуму, яким було поставлено останню історичну крапку у віковому прагненні українського народу вибороти свою незалежність". Воно дійсно цікаво! Так говорить людина, яка ще кілька років тому була звичайним совєтсько-українським чиновником з байдужим підходом до українських національних проблем. Президентові Білорусі подібні речі, напевно, на думку не приходять.

А в основному, до яких держав та організацій держав старається наблизитися Уряд Кучми? Люди ті на ліво і на право декларують політику позабльоковости України. Приблизна інтерпретація такого роду декларацій мала б вказувати на неучасть України в бльоках держав, зорганізованих чи Росією, чи середньоевропейськими, чи західньоевропейськими країнами. Алеж організації ті мають різні завдання. Одні є суто економічні, інші — політичні або політично-економічні, а НАТО запевняє своїм членам військову оборону.

На практиці позабльоковість закордонної політики України відноситься майже виключно до НАТО і до російського Союзу Суверенних Республік (ССР). Росіяни відчувають, що участь в НАТО Польщі, Чехії чи Мадярщини, а зокрема України, позбавила б народи тих країн страху перед можливим політичним, економічним, а то й військовим тиском зі сторони Росії. І тому не дивно, що можливість поширення членства НАТО на схід уряд Росії трактує як втручання організації країн НАТО в політичну, економічну і військову сфери впливів Росії.

У випадку України маємо, в додатку, ще й психологічний аспект проблеми. Росіяни попросту не вспіли ще привикнути до того, що Україна ані генерал-губернаторством, ані навіть сателітом Росії не є і не буде. Коли б Україна почала виразно старатися стати членом НАТО, тоді реакція не тільки російського уряду, але й російського народу була б набагато сильніша, ніж у випадку Польщі чи Мадярщини. Дивлячись на значну міру економічної залежности України від Росії, Уряд України ставиться дуже обережно до подібних політичних кроків.

Та це ще не все. Як знаємо, Росія всіма способами старалася втягнути Україну в союз зі спільною обороною. Передумовою спільної оборони є спільне командування, що, на практиці, виключало б хоч які інші можливості військових угод з іншими державами, а зокрема майбутню співпрацю, а то й членство в НАТО. Незважаючи на сильний тиск зі сторони комуністів і „домашніх" росіян, Уряд України вирішив не вступати в організований Росією оборонний союз. Та тут варто завважити, що Україна не тупнула ногою, кажучи „ні". Вона робить подібні речі в більш дипломатичний спосіб, мовляв, „ми не хочемо вступати у ваш, брати-росіяни, союз, не тому, що ми вас не любимо чи вас боїмось, а з принципових причин, себто тому, що ми є позабльоковою державою".

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Лідія Соя

Чорнобиль незабутий!

Під таким кличем 4-го травня цього року, у 10-ті роковини найбільшої в історії людства нуклеарної катастрофи, в Лівонії біля Дітройту, Мишиґен, відбувся дуже успішний концерт Лівонської симфонічної оркестри. Завдяки високопрофесійній виконавській майстерності ця оркестра завжди збирає велику авдиторію шанувальників музичного мистецтва різних національностей, що проживають у Лівонії.

Стараннням музичного керівника і диригента цієї оркестри, славного маестра Володимира Щесюка, цей концерт перетворився в урочисте відзначення цих трагічних роковин найбільшої в історії людства нуклеарної катастрофи.

Незважаючи на спротив деяких кіл американської громадськости, керівництво міста і оркестри підтримали ідею відзначення роковин. Рішенням судді міста Роберта Бжезінського, на центральній вулиці міста майорів приступцений в жалобі прапор України. Газета „Обзервер" помістила напередодні статтю з великою інформацією про цей концерт. Мейор міста Лівонія Джек Кірксі видав проклямацію і в своїх привітаннях перед концертом проголосив день 4-го травня Днем жертв Чорнобиля. Висвітлено також фільм та виставлено численні картини і фотографії з Чорнобиля — усе заходом Данила і Дарії Завадівських.

Щоб ще краще поінформувати американський світ скільки горя принесла ця катастрофа, д-р Юрій Фіґач, радіолог, вичерпно та професійно розказав про далекосяжні наслідки радіяції для людства. Він закликав американців і людство надати допомогу Україні. Урочистості надавала і присутність на сцені прапорів Америки і України.

В пам'ять жертв, у центрі затемненої сцени, на червоному тлі, наче на тлі горіючого Чорнобиля, горіла свічка. При віщих звуках дзвонів зазвучала „Елегія для смичкової оркестри", яку написав сучасний американський композитор Кристофер Тює. Ця універсальна, навіяна смутком композиція глибоко віддзеркалила велике людське горе, заподіяне злочином. Цей твір прозвучав надзвичайно переконливо, і композитора, що спеціяльно приїхав на концерт, обдаровано рясними оплесками.

Гарне враження залишила віртуозна гра солістів оркестри: клярнетиста Коліна Лорда і трубача Браєна Муна в „Подвійному концерті для клярнета і труби", написаному в 1976 році Ґордоном Джекобом.

Потім був виконаний „Балет" з опери Ґустава Голста „Перфект фул", що якнайкраще відповідав задуму концерту і виявив весь високий професійний рівень оркестри, яка за один рік під керівництвом Володимира Щесюка змінилася до невпізнання. Цей твір є захоплюючий і фантастичний, близький своїм змістом українським дохристиянським обрядовим віруванням, де чарівник викликає духів землі, води і вогню, при часто змінливих і ритмічно збуджуючих модерних ритмах, що переплітаються з ефективними частинками, складеними з семи ударних тактів. Перед очима ніби оживала стихія вогню — то лагідного, то всеспалюючого, жахливого.

На закінчення першої частини концерту прозвучала музика з „Симфонічних скечів" Джорджа Чедвіка, „Джубілі — мей", як надія на відродження і краще майбутнє.

Щоб закінчення сезону Лівонської оркестри відбулося величаво, в другій половині концерту, у виконанні творів з опер Джузеппе Верді, з успіхом виступили відомі оперні співаки Дітройту Лінда Берґ — сопрано, Карл Шмідт — тенор, Дейвіс Ґлоф — баритон та українка — наша славна співачка, меццо-сопрано Христина Липецька, яка з тонким артистичним відчуттям і драматизмом виконала арію Еґолі з опери „Дон Карльос" та сцену Азучени з опери „Трубадур", яку слухачі вітали особливо тепло.

Прикрасою концерту були і чудові хорові частини у виконанні хору Скулкрефт коледжу.

Після концерту слухачі ще довго з захопленням і признанням висловлювалися про нашого талановитого і блискучого диригента, ґратулювали йому, дякували і подивляли, як багато може зробити одна людина для української справи та так гідно і в такій формі звернути увагу американського світу на страшну кривду, заподіяну українському народові.

Надіємось, що ім'я маестра Володимира Щесюка і його популярність будуть далі зростати, а в майбутньому на світових сценах під його керівництвом заблиснуть також своєю повною красою і твори українських композиторів — на славу України.

Петро Грицак

Чи Емський указ діє далі?

Відомий американський совєтолог Дж. Кеннан у своїх споминах пригадує, що росіяни — це в основному люди непевні себе й можуть бути, коли вони опановані страхом про власний престиж, доведені до вчинків, що не є навіть в їх власному найкращому інтересі. Таким потягненням був, безперечно, відомий Емський указ 1876 року про заборону друку і поширення книжок українською мовою. Він ніколи не був ані офіційно проголошений, ані скасований, правдоподібно, щоб не виставляти перед цілим світом російської некультурности та зоологічної нетерпимости і неймовірної впертости, якщо йшлося про справи великого значення для розбудови й поширення російської імперії. Заборона української мови була поєднана з одночасними щедрими субсидіями для москвофільських активностей у Галичині. Це було поєднане з тогочасним москвофільським „бестселером" „Как в адін час навчітса малоросіяніну ґаваріть па рускі" — попросту рекомендувалося галичанам акати, дакати й „какати", щоб наблизити своє, як москвофіли любили підкреслювати, „наречіє" до мови свого могутнього, як вони думали, північного сусіда.

Цікаво, що не є цілком правильною думка (навіть не раз висловлювана різними українськими науковцями), що заборона друкувати українською мовою, проголошена Емським указом, скінчилася у 1905 році із „Запискою" Російської Академії Наук про необхідність скасування обмежень із 1876 року відносно вживання української мови. Ця „Записка" була проголошена „на правах рукопису" і, властиво, нікого конкретно ні до чого не зобов'язувала, й не може бути серйозно трактована якимсь авторитетним проголошенням про самостійність української мови (як якийсь „дарунок" від братнього російського народу). Репресії проти української мови були тоді, як виявилося, тільки тимчасово припинені чи відкликані, щоб потім знову повернутися з найбільшою суворістю під час російської окупації Галичини. Це проголосив відомий російський політичний діяч у Думі (який не був прихильником українства) П. Мілюков, як „світовий скандал". Незнання мови місцевого населення в окупованій Галичині доводило до таких інцидентів, як, наприклад, у Львові російський офіцер замовляє в каварні „кофе со слівкамі" й одержує натомість каву зі сливками, що його дуже обурило.

Для нас цікавим є, одначе, сам факт, що Емський указ властиво далі діяв чи навіть ще діє. Відомо, що в Російській Федерації нема жодної цілоденної української школи. Це діється одночасно із голосними протестами про „утиски" російської мови в Україні та широковідомими дискусіями про статус української мови, як якийсь місцевий діялект російської. З другого боку, відомо, що під час першої окупації Києва Червоною армією в 1918 році розстрілювано людей тільки за одне українське слово. Потім большевики прийняли іншу політику супроти української мови, включно з відомою „українізацією" 1923-33 років, яку проводили часом навіть дуже послідовно. Відомий перебіжчик із 40-их років Кравченко (українського походження) вважав українізацію однією з форм переслідування російського народу большевиками. Цю ідею сьогодні обстоює *відомий російський письменник* А. Солженіцин. Другий такий захисник російської мови (свого роду червоний поет) В. Маяковський почав наголошувати вищість російської мови серед інших світових мов: навіть мурин в Африці із захопленням вивчає російську мову сьогодні, як „мову Леніна". Російський мовний шовінізм, підтримуваний Сталіном, а пізніше номенклятурниками „із костромських лісів", врешті перемінюється в період якогось напівбожевільного шовіністичного шалу. Автор пригадує собі, як його вчили у 1939-40 рр., що байка Крилова „Стрєкоза і муравєй" чи вірш Пушкіна „Сіжу за решоткой в тємніце сирой" є якимись архитворами світової літератури. В подібний спосіб сьогодні типовий, шануючий себе номенклятурник, схиль-

(Закінчення на стор. 3)

Юлія Бонкало,
Україна

АМЕРИКА ОЧИМА ДАЛЕКОЇ КРАЯНКИ

I

Не так давно ми з чоловіком поїхали в гості до брата в Америку. Ми не бачилися з ним 50 років. Там я мала зустрітися і з сестрою, яку не бачила ніколи, бо вона виїхала до ЗСА ще до мого народження.

Ми вперше в житті їхали в таку далеку дорогу. Вперше в житті я летіла літаком і побачила нашу матінку-землю з небесної висоти.

Прекрасна наша земля! І щедра, і добра, яка дає все для доброго життя своїм, назавжди вдячним дітям. Прекрасна, коли перші промені сонця ніжно торкаються її височин і низин, морів і океанів, мовби проводять їй легенький освіжаючий масаж після відпочинку. Прекрасна вона ясним днем, коли сонячні промені падають на неї густими золотими нитками і зігрівають її живу і неживу природу. Прекрасна і тоді, коли згасає останній промінець десь там за обрієм і тихо на неї спадають вечірні сутінки. Коли разом з небесними зірками засвічуються на ній мільйони маленьких земних. По їх густоті ти здогадуєшся, де під тобою, там, унизу, великі міста, а де маленькі.

Господи! Великий і всемогутній властителю всесвіту. Ти за сім днів створював цю нерукотворну красу нашої матусі-землі, а ми готові знищити все це за кілька годин. О, великий і всемогутній Ісусе! Пошли нашим земним геніям науки не тільки геніяльні думки до винаходу смертоносної зброї, але й доброту в їхні серця і ніжність у їх міцні руки. Хай краще винайдуть нове сільськогосподарське знаряддя, щоб полегшити важку працю сільського хлібороба. Я молю Тебе, Господи, пошли благодать на землю-матінку нашу. Хай залишається вона нашим нащадкам на мільйони і мільйони віків такою прекрасною, як тепер вона є.

Отак подумки молячись до Бога, я й не помітила, як вдалині замайоріло величезне місто і статуя Свободи. Це ж довгождана Америка! Новий, малознаний нами світ, від якого так багато років ми були закриті „залізною завісою". Приземлення, і ми йдемо вузьким коридором поміж людей, що чекають. У багатьох на грудях, у руках таблички з прізвищами тих, кого чекають і виглядають.

Я здалеку впізнала свого брата і його сина. Рідні риси, закарбовані у пам'яті, зразу кинулись мені в очі серед незнайомих облич. Тільки волосся на його голові не жовтозолотисте, а сіросріблясте, ніби покрите інеєм. Зі сльозами радости обнімаю брата і його сина та ніяк не можу повірити в те, що це я, проста сільська вчителька з далекого Закарпаття, з маленького села, що під горою Маковицею, ось тут у величезному місті за тридев'ять земель від рідної хати, у славному Ню Йорку.

І ось ми їдемо по багато наслуханій, але мало знаній землі Америки. По землі, яку наші покійні батьки потом гірким поливали, а в шахтах Пенсильванії вугілля по коліна у воді добували. З тих часів багато води в океани влилося і багато добрих і поганих змін у житті людства відбулося.

Наше авто їде вулицями Ню Йорку поміж рукотворними горами — скляними хмародерами, вузькими і глибокими каньйонами. Мені страшно дивитися на вершини цих споруд, вони стискають мені груди і стає важко дихати, але я з великим зусиллям перемагаю свій страх. Нарешті наша перша зупинка. Тут, на одній з вулиць, мешкає моя сестра і я вперше побачу її. Мені знову здається, що це сон або казка, але поруч стоїть мій чоловік і брат з сином. Значить — це правда, щаслива дійсність.

Але що за диво? Тут, біля страшного хмародеру, росте звичайнісінький наш карпатський дуб, а під ним три руденькі білочки спокійнісінько сидять у зеленій траві і гризуть жолуді. Ну хіба це не казка! Якби я не побачила це власними очима, не повірила б ніколи нікому, що між такими хмародерами може бути такий казковий куточок. Він так схожий на нашу природу в Закарпатті. Мене пронизує здогадка: а може цей дуб і ці руденькі білочки — молоді нащадки своїх прапращурів із наших Карпат? Хіба не міг якийсь там Іванко чи Михайло взяти з рідного до болю краю отаку живу реліквію на вічну згадку у далеку чужину? Може вони допомагали легше переносити розлуку бідним бездомним еміґрантам-чужинцям? Все можливе у незбагненному житті людства. Я ніяк не можу збагнути, як вжилося це мале диво у такому великому Ню Йорку. Певно тут живуть добрі і чуйні люди.

Стрілою несе нас ліфт до сестриної квартири. Відкриваються двері, і бачу, ніби у дзеркалі, своє відображення. Ми схожі між собою мов ті білочки. На мене повіяло теплом рідного дому. Години щасливої зустрічі, і знову в дорогу до столиці ЗСА Вашінґтону, а звідти до Вірджінії у Фаєрфакс.

(Закінчення буде)

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

XXII З'ЇЗД
ОБ'ЄДНАННЯ СЕНЬЙОРІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться

9 — 14-го червня 1996 р.

на СОЮЗІВЦІ
в Кергонксоні, Н. Й.

Кількість кімнат обмежена —

РЕЗЕРВУЙТЕ КІМНАТИ ЗАЗДАЛЕГІДЬ!

Тел.: (914) 626-5641
FAX: (914) 626-4638

Адреса: **Soyuzivka**
UNA Estate
Fordmore Rd.
Kerhonkson, N.Y. 12446

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
АСОЦІЯЦІЯ ДІЯЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

презентують концерт

АНАТОЛІЙ ВОРОНІН

БАРИТОН

Соліст Донецької філгармонії
Заслужений артист України
Лавреат міжнародних конкурсів

НЕЛЯ І ЮРІЙ КРЕЧКОВСЬКІ

ФОРТЕПІЯННИЙ ДУЕТ

Субота 1 червня 1996 р.
година 7:30 вечора

Glen Gould Studio
250 Front Street West — Toronto

Тел.: (416) 762-9158

РЕҐІОНАЛЬНИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ
КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

до 23-го березня 1996 року

Листа ч. 4

2,000 дол.:	Говикович Ярослав і Теодозія
500 дол.:	Кредитова Кооператива Самопоміч
450 дол.:	д-р Голубець Зенон і Мирослава
300 дол.:	д-р Захарій Ігор і Арета
по 250 дол.:	Український Культурний Центр, Основа Кредитова Кооператива, УНС — Округа, УНС — 240, УНС — 358, д-р Жгута Андрій і Дарія, Масик Надія;
по 200 дол.:	Інж. Заплатинський Ізидор, мгр. Ліщинецький Василь і Віра;
по 150 дол.:	Рудяк Григорій і Софія, д-р Русин Юрій;
120 дол.:	Ільчишин Василь і Ольга
по 100 дол.:	д-р Базарко Володимир і Лідія, Балагутрак Михайло і Лідія, Бедик Юрій, д-р Бойчук Евген, д-р Грушкевич Микола і Марія, д-р Дейчаківський Микола і Надія, Зорій Роман, Кашубинська Ірина, д-р Клос Олександер, інж. Лагошняк Василь, Маланчук Степан, д-р Мигайчук Ярослав, Міхняк Богдан і Віра, Небеш Орест і Марія, Піган Іван і Станислава, Пономаренко Василь, Пулим Анатолій, д-р Стецура Степан, д-р Фаріон Дмитро, д-р Шкільник Володимир і Надія, Шмагала Тарас і Катерина, Шуст Роман, д-р Якубович Олександер і Дарія, Росул Іван і Орися
по 70 дол.:	Кравчук Я. і А., Турчик Ю. і В.
по 50 дол.:	Байко П., Балагутрак С., Бессер З., Богуш Ґ. і Б., Брездун В., Брехун Р. і О., Бурий С., д-р Винярський С. і Н., Гальчук М. і О., Гейниш М. і Е., Дубас І., Дубик С., Жига В., Жига В. і Л., Жига І. і М., Жига І., Іванега Ю., Казимірів С., Кайдан І.,Кичун Б., Кінаш П., д-р Клос М., Кріса В. і І., Кучма М., Лейквуд Цемент Ко., д-р Липська-Сим І., Лисак Т., Лисейко В. і Г., Лисий М., Луців С., Маланюк М., д-р Малиновський В., Мисів В. і А., Мігелич Д. і Н., д-р Музичка Я. і Л., Н. Н., ООЧСУ, д-р Павлишин Д. і Г., Павник А., Панас А., 1-ша Дивізія УНА, Петрівський М., Пономаренко І., Попович М., д-р Раковський Б., д-р Раковський Я. і Х., Романяк І. і А., Росоляк Т., Т-во Самопоміч, Смігуровський В., Содук В. і А., Сорочак О., Стасюк О., СУМА, д-р о. Тилявський І., Трач М., Христина М., Шкарупа І., д-р Шкільник О., д-р Шуст Н. і Н., Юськів В. і А.
по 40 дол.:	Дадига С., Дум'як М., Український Спортовий Клюб „Львів"
по 30 дол.:	Василик Т. і В., Галат П. і Г., інж. Грабець Р. і М., Жига З. і М., Каваць В., Махлай П. Павлюк І. і А.
по 25 дол.:	Б-во УПА, д-р Боднар В. і Л., Боровець Л., Борткевіч Ч. і І., Бурий Т. і С., Василишин М., Возняк В. і С., Глуховецький Т. і М., Голубець Л. і Г., Губач І. і А., Ґавур М. і І., Дем'янчук Б. і О., Дубчак О. і Л., Завадівський Г. і А., Комічак Р., Кравс М., Кривий В., Криса В. і М., Кузьмин Д., Лесюк В. і Є., Лисак Т., Марич І., Мацілинська М., Мороз О. і Г., Нагаєвська О., Надозірний В. і А., Н. Н., Оліяр І., Пасічник М., Пасічник П., Пелюшкевич М., Петрина Я. і І., Пігуляк Р., Піхурко М., Рудий М., Світлик М., д-р Сілецький Ю., Стасів, Стефанюк І., Угера Т.
по 20 дол.:	Василик В., Вовк І., Волошин М., д-р Воляник С. і Е., Ганич М., Ґомка П., Ґудз М. і М., Дуркалець Д., Копистинський О., Корлятович С. і П., Корнацький В., д-р Кулик М. і І., Кухта Н., Мельник В. і О., д-р Мичковський М. і Л., Мудрак В. і М., Мягкий З., Петренко М., Росул І. і О., Росул О. і М., Семків Б., Семків Я., Удич М., Худоба М., Чабанюк С., Швабінський Т. і С.
17 дол.:	Балаш В. і Н.
по 10 дол.:	Бобечко М. і М., Бойко О., Бучковський І., Василів Т., Віганд І. і М., Волошин Є., Голісниченко Г., Крислатий С. і М., Мак П., Міськевич М., Підгірний І., Руденський І., Стригун В., Форемський М., Фридрак В., Хімка П., Шийка В. і А., Явин П.;
по 5 дол.:	Байко Ф., Лучка А., Мозіль Д., Яремко С.

Всім шановним жертводавцям щире українське спасибі! Збірка на Олімпійський Фонд дальше продовжується. Хто ще до сьогодні не зложив своєї пожертви на Олімпійський Фонд, просимо складати на конто 6308 у Кредитовій Кооперативі „Самопоміч", або в „Основі" на конто 1134.

КОМІТЕТ

СЕНАТОР РОБЕРТ ДОЛ зустрівся з колишнім його суперником у змаганнях за номінацію Республіканської партії на кандидата у цьогорічних президентських виборах Стівом Форбсом, щоб засягнути порад у податкових справах. Бо податки будуть одним із головних спірних питань пропонованих кандидатами на президента ЗСА у цьогорічних виборах. Після зустрічі Р. Дол підкреслив, що пропонуватиме солідну податкову політику, чутливу на економічні зміни. Він відмовився давати подрібні приклади свого економічного пляну, але сказав, що цей плян може включати одну рату на прибутковий податок і державний податок з обороту. Також існує можливість 15-відсоткового зменшення прибуткового податку в загальному.

В МОСКВІ відбулася зустріч президента Росії Бориса Єльцина з депутатом Державної думи, генерал-полковником Борисом Громовим. Спостерігачі інтерпретують цю подію в тому сенсі, що Б. Єльцин має намір відібрати від Павла Грачова пост міністра оборони і призначити на нього Б. Громова. Раніше генерал-депутат був заступником міністра оборони, однак П. Грачов, боячись конкуренції, змусив його залишити міністерство. Секретар президента Сєргєй Мєдвєдєв повідомив, що Б. Єльцин обговорював з Б. Громовим „актуальні проблеми вдосконалення збройних сил Росії" , і це ще більше підкріпило припущення журналістів з приводу можливої заміни одного генерала другим. А коли цими днями кандидат на президента Григорій Явлінський висунув вимогу резиґнації декількох міністрів, в тому числі міністра оборони, то президент Б. Єльцин вже не назвав П. Грачова, як раніше, „кращим полководцем країни", а навпаки — погодився з тим, що „непопулярні люди повинні відійти з уряду".

ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ
Верховина, Глен Спей, Ню Йорк
під керівництвом
РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ

WORKSHOP — 30-го червня — 20-го липня 1996 р.
для заавансованих танцюристів віком від 16-го року життя.

ТАБІР ДЛЯ МОЛОДІ від 28-го липня — 10-го серпня
для танцюристів віком від 7 — 16-го року життя.

В програмі характерні танці, балет та українські народні танці.

По інформації прошу зголошуватися:

РОМА ПРИЙМА БОГАЧЕВСЬКА
523E. 14 St.New York, N.Y. 10006
(212) 677-7187

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ
1. УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА
СТАНИЦЯ НЬЮ-ЙОРК
БРАТСТВО "БРОДИ-ЛЕВ"
ОХОРОНА ВОЄННИХ МОГИЛ

З А П Р О Ш У Є

ПОБРАТИМІВ КОЛ. ВОЯКІВ 1. У Д УНА
КОМБАТАНТСЬКІ І МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ
ТА ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

НА

ТРАДИЦІЙНУ ЗЕЛЕНО-СВЯТОЧНУ
СОБОРНУ ПАНАХИДУ
ЗА ПОЛЯГЛИХ ВОЯКІВ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА,

ЯКУ ВІДПРАВИТЬ

о. ІВАН ТИХОВИЧ
ПАРОХ УКРАЇНСЬКОЇ, КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
ТА о. ПРОТОПРЕСВІТЕР НЕСТОР КОВАЛЬ
ПАРОХ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
В ГЛЕН СПЕЙ, НЙ

БІЛЯ СИМВОЛІЧНОЇ МОГИЛИ
НА ОСЕЛІ УБС "ВЕРХОВИНА"

В НЕДІЛЮ 2. ЧЕРВНЯ 1996.Р. ГОД. 11:30 РАНО

90-ліття 106-го Відділу УНС в Чикаго

Дня 1-го червня 1996 року сповниться 90 років від часу створення 106-го Відділу Українського Народного Союзу в Чикаго.

Не були це дуже сприятливі часи для українського емігранта, який ступив на американську землю, не знаючи ні мови, ні звичаїв цієї омріяної Америки, без гроша в кишені, бо що мав, ви-дав у „старому краю" на „шифкарту", часто був використовуваний різними агентами, які йому обіцяли добробут і за обіцянку якоїсь праці забирали в нього дуже тяжко запрацьовані гроші. В таких обставинах організувалися наші перші церковні громади, при них і світські товариства, допомагали їм в цьому наші патріоти-священики.

В Чикаго закуплено будинок при вулицях Супеpіор і Бішоп, щоб з нього зробити греко-католицьку церкву ім. св. Миколая, парохом якої був о. Микола Струтинський. О. Струтинський був неструдженим церковним і громадським діячем, він був основоположником 106-го Відділу УНС, який він зорганізував 1-го червня 1906 року.

Щоб гідно вшанувати 90-ліття нашого Відділу, дня 1-го червня 1996 року, о год. 11-ій вранці відправлена буде Служба Божа та Панахида за померлих членів, яку відправить Владика Михаїл Вівчар в катедрі св. Миколая.

Управа Відділу запрошує всіх членів 106-го Відділу та гостей взяти участь у Службі Божій й Панахиді, щоб разом вшанувати це 90-ліття.

За Управу 106-го Відділу УНС.

Андрій Іванюк
голова
Михайло Марчук
секретар

Є. Марчук...

(Закінчення зі стор. 1)

ся незмінною організаційна структура апарату Кабінету Міністрів, яка зовсім не орієнтована на впровадження ринкових реформ. Значно зріс бюрократизм, затягується проходження проектів і прийняття рішень, практично відсутня персональна відповідальність за виконання прийнятих документів, а відтак — за прорахунки, які мають серйозні наслідки.

Ці та багато інших негативних явищ і тенденцій в діяльності Кабінету Міністрів стали можливими тому, що прем'єр-міністер України Євген Марчук не забезпечив, як того вимагає ситуація, ефективного та сталого функціонування Уряду. І останнім часом замість щоденної рутини в організації його діяльності зосередив свої зусилля на створенні власного політичного іміджу".

Отже, Президент України звільнив Євгена Марчука з посту прем'єр-міністра України у зв'язку з виконанням ним функцій і уповноважень народного депутата України на постійній основі. Це рішення Президента України було підтримане усіма присутніми на засіданні членами Уряду.

На думку голови Верховної Ради Олександра Мороза, звільнення Є. Марчука пов'язане з інтерв'ю, яке він нещодавно дав відомій російськомовній газеті „Зеркало Недели", де висловився так, що це могло не сподобатися Президентові.

У розмові з журналістами Олександер Мороз гостро скритикував як сам факт, так і процедуру звільнення як прем'єра, так і посадника міста Києва Леоніда Косаківського з посту голови Державної адміністрації міста.

На пост прем'єра у Верховній Раді запропоновано Павла Лазаренка, якого Президент покищо призначив виконуючим обов'язки голови Уряду.

Чи Емський...

(Закінчення зі стор. 2)

ний думати, що він є ніби „герой нашого часу" (Лермонтова) чи свого роду „Евґеній Онєґін" (Пушкіна), коли тільки далі говорить мовою Леніна—Пушкіна. Навіть за самостійности їх українські еквіваленти не можуть стриматися, щоб не експортувати сильно контроверсійних духових надбань відомого Ф. Достоєвського до Парижу (2 роки тому група від Києво-Могилянської Академії) чи до Америки (одна театральна група зі Львова, цілком недавно), щоб не поширювати по світі творів т. зв. „передової російської літератури". Забули приповідку, що „І в Парижі не зроблять із вівса рижу!" В той же час в Україні трактується українську мову як якусь бідну сирітку! Сам міністер оборони України вважає за відповідне (замість таки на місці зрезиґнувати, до вияснення справи) подати редактора газети „Вечірній Київ" за образу чести ...в російській мові! І сам суд мав провадитися російською мовою, були, однак, якісь проблеми з перекладачами. Редакторові закидають, що він сам добре знає російську мову й тільки навмисне робить судові труднощі. Це все виглядає на якийсь фарс, уявну оперетkову державу у стилі „Веселої вдовички" Леґара. Далі здається, що доба большевизму (де ніде Ленін подарував українцям „аж дві мови"), із культурою „національною за формою, соціялістичною за змістом", боротьбою мов і т. д., безповоротно проминула. Тепер, в добу демократії, можна попросту все переголосувати (чи вже навіть не переголосовано?), що української мови нема, не було, і не буде! Чейже Емський указ ніколи не був формально скасований.

У МІСЦЕВОСТІ ЛАРЕДО В ТЕКСАСІ минулого понеділка, 20-го травня, в будинку де приміщуєтся ФБІ стався бомбовий вибух, повилітали шиби з багатьох вікон, але жертв ані поважних поранень не було. Все ж таки негайно посилено охорону у всіх державних установах в Тексасі та довколішніх стейтах. Державні та місцеві слідчі твердять, що немає жодних доказів для того, що прицілом цього вибуху було ФБІ. Крім того ніхто досі не взяв цього „геройства" на листу своїх досягнень і тому державні власті покищо трактують це як звичайний вибрик не зовсім здорової людини.

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 23-го травня 1996 року відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п.

ЄВГЕН ҐРЕЧИЛО

народжений с. Зубів

Залишені в смутку:

дружина	— СОФІЯ
доня	— РОМА з мужем НИКОЛОЮ
син	— ЮРІЙ з дружиною КЕЙТІ
доня	— ТУСЯ з нареченим РОБЕРТОМ
внуки	— ДОРІЯН
	— ІВАНКА
	— АДРІЯН
	— І-джей
	— АЛЕКСАНДЕР

та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ

ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ НАШОГО НЕЗАБУТНЬОГО МУЖА, БАТЬКА, СИНА і БРАТА

бл. п.

ЮРІЯ БЕЛЕНДЮКА

будуть відправлені поминальні Святі Літургії в таких церквах:

Пресвятої Тройці у Силвер Спрінґ, Мд.;
Входа в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порт, Фла.;
Св. Андрія Первозванного в Норт Порт, Фла.;
Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.

Щиро дякуємо о. Тарасові Лончині парохові церкви Пресвятої Тройці у Силвер Спрінґ, Мд. за часті відвідини нашого Юри у шпиталі, за молитви та за уділення найсвятіших Тайн Причастя і Єлеопомазання.

Наша щира подяка о. Іванові Басарабові за похоронні відправи та за зворушливі прощальні слова під час похорону.

Складаємо сердечну подяку о. Теодорові Форостієві за відправлення Служби Божої і Панахиди в церкві св. Андрія Первозванного в Норт Порті, Фла.

Всім тим, що поєдналися в цей день з нами молитовно, велике спасибі.

В час нашого великого горя наша родина, друзі і близькі знайомі були поруч нас. За їхню турботу про здоров'я покійного, за молитви, а відтак за теплі слова співчуття, за участь в похоронах, за Святі Літургії, за квіти і пожертви на добродійні цілі складаємо низький поклін і залишаємося глибоко вдячні.

СЛУЖБИ БОЖІ:
Зеновія і Мирон Бурак, Ірена і Андрій Бурак, Софія і Володимир Костюк, Софія і Степан Пінкава, Стефанія і Михайло Халупа

КВІТИ ПРИСЛАНІ до ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ:
Релігійно-Культурний Осередок св. Андрія в Норт Порті, Фла., Реня і Михайло Апостолос, Софія Барусевич, Христина Бродин, Ірена і Володимир Ґерент, Іванка і Ґері Ґонзалес, Люся і Михайло Гарасимів, Софія і Микола Пелачек, Віра Погорецька, Анна і Юрій Юрків, Сінді і Марко Юрків.

ЦЕРКВА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ у СИЛВЕР СПРІНҐ, МД.:

	500	дол.	Лідія і Михайло Белендюк;
	500	дол.	Артур і Лідія Белендюк;
	250	дол.	Христина Белендюк і діти;
	200	дол.	Василь Шевчук;
по	100	дол.	Аскольд Винників, Андрійка і Андрій Данилюк, Анна і Андрій Підвербецький, Рома і Тома Руні, Дарія і Володимир Семеген, Іванка Солтис, Анна і Юрій Юрків;
по	50	дол.	Галина і Володимир Винників, Ярослава і о. Тарас Лончина, Віра Погорецька, Галина і Роман Сосенки, Дарія Чижик;
по	25	дол.	Іванка і Ґері Ґонзалес, Марія і Осип Серна.

СИРОТИНЕЦЬ в УКРАЇНІ:

	300	дол.	Віра Дорожинська з родиною;
	250	дол.	Лідія і Михайло Белендюк;
	50	дол.	Люся і Михайло Ґарасимів;
	20	дол.	Бронислава Скорупська.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ у ГАРВАРДІ:

	25	дол.	Лідія і Адріян Стецик.

ТАБОРИ МОЛОДІ УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА:

	100	дол.	Марія і Ігор Гурин;
	50	дол.	Лідія і Михайло Белендюк
по	25	дол.	Ірена і Богдан Гнатюк, Наталка Іванів, Володимира Кавка, Валентина Мушинська, Марія Попович з родиною, Володимир Процик, Оксана і Віталій Шустов і Головна Управа Українського Золотого Хреста.

ФОНД ДІТЕЙ — ЖЕРТВ ЧОРНОБИЛЯ:

	300	дол.	Кріспін і Бреннер (Crispin & Brenner);
по	100	дол.	Лідія і Михайло Белендюк, Любомира і Ярослав Дармограй, Михайлина і Осип Сташків;
по	50	дол.	Олена і Володимир Бабчук, Наталка і Павло Кузишин, Кент Накамура;
по	25	дол.	Лідія і Володимир Данилюк, Марія і Мирон Ковальські, Ольга Кобзяр, Катерина і Атанас Кобрин, Галина і Володимир Король, Марія і Мирон Кузьма, Дарія Ломницька, Тамара Наболотна, Ольга і Юрій Пастернак, Евгенія Петрина, Міра Повх, Павлина і Володимир Різник, Леся і Микола Татарко, Люба Ткач, Орися і Богдан Ткачук, Марія і Ярослав Тесарович, Вячеслав Цетенко, Галина і Роман Шраменко, Ярослава і Володимир Зелез.
по	20	дол.	Софія Барусевич, Марія і Ігор Білинський, Леся і Андрій Івашко, Іванка і Ярослав Костишин, Раїса і Валентин Кохно, Ярослава і Роман Малюк, Надія Мандрусяк, Анна і Володимир Мотика, Марія і Мирон Наваринський, Стефа і Михайло Павлічко, Зоя Филипович, Ляля і Зенон Шпон.
по	10	дол.	Марія Ґерус, Надія Іванчук, Ольга і Юрій Татарко, Юлія і Іван Тащук.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ:

	50	дол.	Василь Шевчук.

РОДИНА

Постанова...

(Закінчення зі стор. 1)

тому числі й бюджетні, провести до 1-го липня ц. р. індексацію балансової вартости основних фондів (крім житла), за індексами, визначеними Міністерством Статистики на 1-го жовтня 1995 року. Індексації підлягають наявні основні фонди, що перебувають на балансі підприємств і організацій за станом на 1-го квітня ц. р.

Контролю за правильністю нарахування амортизаційних відрахувань доручено здійснювати Головній державній податковій інспекції.

Весняний концерт з нагоди 200-ліття Клівленду

Цей феноменальний і незабутній весняний концерт відбувся в п'ятницю, 10-го травня ц. р., у великій залі Астродому української католицької школи при катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо. Заснована 1947 року, ця церква щорічно влаштовує весняні концерти. Цього року концерт відбувся з нагоди ювілею 200-ліття міста Клівленду.

І це дійсно був незвичайний і незабутній концерт. Чому? Тому, що в ньому взяли участь не тільки талановиті особи з тих чи інших ділянок мистецтва, але також майже всі учні школи (в цьому році їх було 156), починаючи від першої і кінчаючи останньою, восьмою клясою.

Програма канцерту розпочалася маршем хору учнів 3-8-ої кляс, який проспівав пісні „Вже сонце красне", „Рідний край", „Засяло сонце золоте", „Цілий новий світ", „Це країна є твоя країна" та „Обернись...".

Організатори концерту, видно, поставили собі мету бодай в обмеженій мірі показати глядачам життя перших поселенців, які залишили свої рідні землі, шукаючи кращої долі на далекій, але гостинній американській землі. І то не тільки українців, але також вихідців з інших країн — ірляндців, австрійців, німців, поляків, як також поселенців з Африки.

Траба зазначити, що прибулі на поселення до Америки українці належали до однієї з тих національних груп, які доводилося на початках працювати майже виключно чорноробами. Не знаючи мови, не маючи грошей і фаху (бо майже всі вони були селянами), вони змушені були працювати на шахтах, на залізницях, а їхні жінки часто йшли в найми. Подібне можна сказати також про польських переселенців. Тому на великій сцені театру, де відбувався цей концерт, глядачі могли бачити, як довгий ряд хлопців, стоячи на колінах і піднявши вго-ру кайло чи молот, працюють вдень і вночі, аби заробити гроші на пожиток. Звичайно, те, що ми тут бачили, було тільки грою на сцені, а не дійсністю.

Щодо німецьких поселенців, то багато з них були професіоналістами, а італійці часто працювали там, де були поклади мармуру. Італійці часто закладали ресторани або інші підприємства, пов'язані з переробою та продажем харчів.

Якщо йдеться про африканських негрів, то прибувши до Америки, вони оселювалися переважно в індустріяльних центрах.

Щодо африканських поселенців, то на „весняному концерті" в Пармі була згадка про вірш тих поселенців, який написала одна з їх нащадків, Мая Еджа. Вона зачитала цей вірш під час інавгурації Билла Клінтона на президента.

Заповідачами концерту були: українською мовою — Роман Поштар, учень 8-ої кляси, та Юрій Фірманчук, учень 7-ої кляси. Англійською мовою — Михась Зеленюк, учень 8-ої кляси, та Всеволод Городиський, учень 7-ої кляси.

Аби підготувати такий концерт, для цього треба було добре попрацювати не тільки вчителям, але також і дітям. Джуді Мінсек, вчителька музики, підібрала музику для концерту та учнів для англомовної частини хору. Також вона малювала прапори держав та придбала малюнки важливих будинків міста Клівленду, Софія Ільчишин, колишня учениця школи, допомагала учням 3-ої та 7-ої кляс в ділянці хореографії. А дівчата з 8-ої кляси при співпраці Джуді Мінсек малювали декорації.

Анна Завадівська, вчителька та диригент українського хору, написала пісню, яку було відспівано наприкінці концерту, а також пісню для садочка.

Знана учителька української мови та культури Дарія Федорів і також вчителька Дарія Крамарчук та Анна Завадівська не тільки зробили все можливе, аби підібрати відповідні українські пісні, але добре навчили дітей, як треба співати. Не можна тут не згадати Орисі Кулик, якій довелося витратити багато часу, енергії та праці з дітьми, аби музична частина концерту була успішною і цікавою.

Нарешті, учасники концерту, на який прибуло 300 осіб, мали приємність заслухати спеціяльну проклямацію посадника міста Клівленду Майка Вайта, яку прочитав і вручив директорові школи, Сестрі Іринеї, уповноважений посадника — Ричард Конашевич.

Присутніми на концерті були також адміністратор школи — о. Андрій Гановський, о. мітрат Михайло Ревтюк, голова Батьківсько-учительського гуртка Ліса Пащин та Сестра Ґерарда — учителька релігії.

Учасники концерту мали приємність оглянути розвішені на стінах великої залі майже 400 малюнків та ручних робіт дітей.

Концерт закінчився співом пісні Анни Завадівської в пошану міста Клівленду, під час якого дівчата тримали вінок з великим написом: „200".

Всім тим, а зокрема вчителькам та учням, які доклали багато зусиль для влаштування цього концерту, належить велика подяка і признання за їхню працю.

Д-р Юліян Мовчан

Вісті з східньоцентральної Фльориди

Дня 21-го квітня громада в Дейтона Біч відсвяткувала в Українському Культурному Центрі спільне Свячене, а також відзначила 10-ту річницю трагедії вибуху атомового реактора в станції Чорнобиля.

Голова товариства Українсько-Американського Об'єднання Володимир Коваль відкрив свято і попросив о. Юрія Калинчука поблагословити великодні страви. Отець Юрій Калинчук поблагословив страви і розказав про трагедію Чорнобиля тому, що він це проживав в той час в Україні. Стела Чепак відчитала по-англійськи про початки цієї трагедії і її наслідки. Теодор Комар розказав по-українськи про вибух з різними поясненнями цієї трагедії. Переведено збірку, яка принесла 130 дол. і вислано до Вашінґтону на руки Христі Соневицької. Прихід з обіду призначено на сплату довгу Українського Культурного Центру в Дейтона Біч. Імпрезу закінчено національним гимном.

Дня 12-го травня українська громада в Дейтона Біч в Українському Культурному Центрі відсвяткувала День Матері. Голова товариства В. Коваль відкрив свято і попросив до слова о. Ю. Калинчука, який провів молитву і виголосив проповідь про матерей. Ліда Волошин відчитала вірш Бориса Антоненка-Давидовича „Мати". Онуфрій Мізюк відчитав вірш Степана Чарнецького „Моїй Мамі". Матерям всі разом відспівали многоліття і обідом закінчено свято, а прихід призначено на сплату довгу Українського Культурного Центру в Дейтона Біч.

Онуфрій Мізюк

ПЕРЕСТЕРІГАЮЧИ ПРИКЛАДОМ своєї виборчої невдачі, тому чотири роки, колишній президент Джордж Буш висловив свою думку, що виборці не повинні нехтувати питаннями зовнішньої політики, коли вирішуватимуть за котрого з кандидатів віддати свій голос. Дж. Буш ще раніше признався, що програв вибори через те, що не приділяв належної уваги внутрішнім проблемам країни на відміну від Б. Клінтона, який всю свою виборчу кампанію тоді зосередив на економіці. Все ж таки, він уважає, що не тільки внутрішня політика повинна бути вирішальним фактором у виборах, бо тоді ЗСА втратять свої впливи у світі, а з тим і економічні можливості.

Основна...

(Закінчення зі стор. 1)

Голова київського бюро Управління верховного комишенера Йожеф Дьорке, який теж брав участь у пресконференції, додав, що бюро ООН також допомагає Україні у вирішенні проблем втікачів і депортованих. Він сказав, що кілька тисяч кримських татар, які прибули з „гарячих точок" колишнього СССР, можуть отримати в Україні статус втікача.

Загалом Управління ООН у справах втікачів щорічно витрачає в Україні півмільйона долярів, з них половина йде для потреб кримських татар.

Представники...

(Закінчення зі стор. 1)

демократичних держав у Центральній та Східній Европі.

У короткій промові сен. Б. Дол висловив таке розуміння і увагу до проблем цих країн, на які вони, на думку коаліції, дійсно заслуговують. Сен. Дол позитивно відповів на запит учасників мати більш широкий доступ до дорадників Республіканської партії. Сен. Дж. МекКейн запевнив присутніх у тому, що підтримка країнам колишнього комуністичного бльоку, що стали на шлях демократії, була і буде важливим завданням його політичної діяльности.

У свою чергу Джін Киркпатрик, професор міжнародних відносин в університеті Джорджтавн та колишній амбасадор ЗСА до ООН, відповіла на питання М. Савківа про те, якою є і мала б бути у майбутньому діяльність ООН. На її думку, ООН не повинна бути організацією військового типу, а зосередити свої зусилля на ролі посередника у запобіганні чи вирішенні міжнародних конфліктів шляхом переговорів. У відповіді прозвучали вболівання за те, щоб середні країни-члени ООН мали вплив на діяльність ООН на рівні з великими індустріяльними країнами.